

Oświadczenie Komisji w sprawie stosowania procedury sprawdzającej w odniesieniu do unijnych środków reagowania na podstawie rozporządzenia (UE) 2023/2675 w sprawie ochrony Unii i jej państw członkowskich przed stosowaniem wymuszenia ekonomicznego przez państwa trzecie

(C/2023/1341)

Komisja zobowiązuje się do ścisłej współpracy z Parlamentem Europejskim, Radą i państwami członkowskimi UE w zakresie stosowania unijnego instrumentu chroniącego przed stosowaniem wymuszenia, na wszystkich etapach, zgodnie z obowiązującymi przepisami i najlepszymi praktykami. Komisja zauważa, że przedstawienie jednolitej reakcji UE będzie równoznaczne z udzieleniem poparcia dla kluczowych właściwości instrumentu, jakimi są zdolność odstraszenia i skuteczność, i że będzie to najodpowiedniejszym podejściem w świetle newralgicznego charakteru przedmiotowego instrumentu.

Komisja podkreśla, że w kontekście przedmiotowego rozporządzenia znalezienie rozwiązań, które zyskałyby możliwie najszersze poparcie, jest możliwe do osiągnięcia, biorąc pod uwagę charakter i wpływ działań Unii podejmowanych na mocy tego rozporządzenia. Stosowanie przedmiotowego rozporządzenia wymaga dokonania oceny złożonych kwestii ekonomicznych, politycznych i prawnych, co daje znaczny margines swobody w wyborze rozwiązań, zwłaszcza tych, które cieszą się możliwie największym poparciem ze strony państw członkowskich UE.

W związku z tym, wykonując swoje uprawnienia wykonawcze na mocy rozporządzenia oraz zgodnie z przepisami i zasadami ogólnymi ustanowionymi przez Parlament Europejski i Radę oraz określonymi w rozporządzeniu (UE) nr 182/2011, Komisja zwróci szczególną uwagę na jak najszybsze zapewnianie komitetowi państw członkowskich UE skutecznych możliwości przeanalizowania wszelkich projektów aktów wykonawczych i wyrażenia opinii przed ewentualnymi głosowaniami, jak również – w każdym momencie – na wypracowanie rozwiązań, które zyskają w ramach komitetu jak najszersze poparcie państw członkowskich UE. Z zastrzeżeniem ochrony informacji poufnych Komisja udostępni Parlamentowi Europejskiemu i Radzie analizę planowanych środków, o której mowa w art. 13 ust. 4, natychmiast po przekazaniu państwom członkowskim. Jeżeli planowane unijne środki reagowania będą odnosić się do środków opisanych w art. 8 ust. 4, Komisja zwróci na ten fakt uwagę Parlamentu Europejskiego i Rady.

Ponadto w przypadku gdy komitet nie wyda opinii na temat projektu aktu wykonawczego, Komisja w możliwie największym stopniu uwzględni opinie wyrażone w ramach komitetu i w trybie priorytetowym przedstawi komitetowi zmieniony projekt aktu, aby zapewnić jak najszersze poparcie dla pozytywnej opinii w drodze konsensusu lub większości kwalifikowanej, na korzyść zmienionego projektu aktu. Jeżeli konieczne będzie zwrócenie się do komitetu odwoławczego, Komisja w możliwie największym stopniu uwzględni opinie wyrażone w ramach komitetu odwoławczego i będzie dążyć do przyjęcia środków, które opierają się na możliwie najszerszym poparciu dla pozytywnej opinii w drodze konsensusu lub większości kwalifikowanej. W przypadku gdy komitet odwoławczy wyda opinię negatywną w sprawie projektu aktu wykonawczego, Komisja będzie działać w taki sposób, aby nie sprzeciwiać się jakiegokolwiek dominującemu stanowisku w komitecie odwoławczym wyrażonemu przeciwko stosowności projektu aktu wykonawczego.